

TORONYIRÁNY

XX. 35.

2026. augusztus 30.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 22. vasárnap

A Megváltó személye és a megváltás tétele elvezet arra a meggyőződésre, hogy a törekény ember nem maradt magára egy ismeretlen kezdet és egy homályos jövő között. Krisztus kinyilatkoztatása igazolja, hogy az Atya ki akarja tölteni létünket igazsággal, élettel, szeretettel. Ez a hit elsősorban megtanít bízni és imádkozni. Az imának is van sok fokozata és megnyilvánulása. A legtökéletesebb az a mód, amelyben keressük az Atya akaratát és kérjük az erőt annak teljesítésére. A hitben megértjük, hogy nem egymás teljesítményeit kell túlszárnyalni, hanem saját kötelességünket megtenni. Azt, amely itt és most a kötelességünk. Egyetlen beteg ápolását lehet anyai türelemmel és szeretettel végezni, mint egész vidék egészségügyi ellátását megszervezni. Amikor egy anya saját gyermekét megtanítja becsületességre és Isten félelmére, annyi érdemet szerezhet, mint aki hivatásából kifolyólag ezreknek hirdeti az evangéliumot. Aki a békesség kedvéért beilleszkedik egy közösségbe és munkájával hozzájárul annak boldogulásához, annak biztosan több lelki ereje van, mint annak, aki saját elgondolásait akarja másokra kényszeríteni. Akinek nem telik többre az életben, mint a betegséget türelemmel viselni, az példájával esetleg nagyobb erkölcsi hatást fejt ki, mint aki az erények és a törvények magyarázatában leli a kedvét. Vagy aki a kis szívességekért is tud hálás lenni, az talán több szeretetet kap, mint aki elvárja, hogy hírneve miatt hódoljanak előtte. Végül aki átéli saját erőtlenségét, az mások iránt is tud megértő lenni, azért nagyobb bizalommal fordulnak feléje, mint aki csak teljesítményben tudja mérni embertársait. Az ilyen életszemlélet megérti a Szentírás szavát, hogy „elég neked az én kegyelmem, mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg.” Isten előtt nincs elveszett élet, azt csak mi magunk veszíthetjük el, ha más tartalmat akarunk neki adni, mint ami konkrét helyzetünkben örök érték lehet.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Jer 20,7-9** Jeremiás prófétát sok támadás és üldözés éri, amiért bátran közvetíti Isten üzenetét, de ezt a küldetést hűségesen és töretlenül teljesíti.
- 2. Róm 12,1-2** Krisztus követői ne hasonuljanak a világhoz, hanem gondolkodásukban megújulva ismerjék fel, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte, és mi a tökéletes.
- 3. Mt 16,21-27** Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, aki Krisztusért elveszíti életét, megtalálja azt.

Első jövendölés a szenvedésről és Jézus követésének feltétele

Péter hitvallása fordulópontra Jézus földi működésében. Ettől kezdve inkább tanítványaival foglalkozik, őket készíti fel jövendő szerepükre. A szenvedés megjövendölése okozhatta az első nagy kiábrándulást. Az evangéliumok nagyon tömören számolnak be róla. Jézus nem a népies lelkesedést kiváltó szabadító, aki a római igát rázza le, és földi országot alapít, hanem szenvedő Messiás, aki elveszi a világ bűneit. Itt Jézus megjövendöli szenvedésének helyét (Jeruzsálem) és szenvedése közvetlen okozóit. A főpapok és írástudók csoportjával már foglalkoztunk (vö. 2,4). A vénekkal is találkoztunk már (előkelő családfők, a főtanács tagjai, vö. 5,22). Jézus a hivatalos vezető réteget sorolja fel. Nemcsak szenvedését, de feltámadását is megjövendöli. A szenvedő Messiás gondolata még Péternek is idegen. Majd csak húsvét után értik meg Izajás jövendölését Isten Szenvendő Szolgájáról. Lukács elhagyja Péter megfeddését, valószínűleg tiszteltből. Márk viszont még azt is hozza, hogy Jézus előbb tanítványaira nézett, s így feddte meg Pétert. Nagyon valószínű, hogy a tanítványok mind hasonlóképpen gondolkodtak, azért az intelem mindnyájuknak szólt. Péter ellenvetése és kéréslelése egyébként hiányos mondat: (legyen) irgalmas neked (az Isten)! Magyarosan: Isten ments! Szavában az is benne van, hogy Isten ilyet nem engedhet meg. Jézus sátánnak nevezi Pétert, akit előbb még boldognak hirdetett, hite miatt. Ugyanezzel a szóval utasítja el Jézus a pusztában a kísértőt (vö. 4,10). Péter annyiban sátán – azaz Isten dorgával ellenkező –, amennyiben nem hajlandó elfogadni Isten tervét, hogy a Messiás szenvedéssel váltsa meg a világot. A görögben „távozz mögém” áll, ami ugyanazt jelenti, mint „távozz szemem elől”. Péter „botrány” Jézus számára. Szó szerint ugyanis ez áll: botrány vagy számomra. A botrány – mint már láttuk 5,29-nél – akadályt jelent az Isten felé vezető úton. Péter akaratán kívül akadályozni akarja Jézust az Atya tervének megvalósításában. Már az Iz 55,8-ban azt mondja az Úr: „Az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és az én útjaim nem a ti útjaitok.” Péter még nagyon emberi módon gondolkodik, még mindig a népies messiás alakja lebeg szeme előtt. Péter esete is mutatja, hogy milyen nehéz volt felemelkedni János gondolataihoz és megérteni az engesztelő áldozat jelentőségét.

Jézus emberi küldetést kapott az Atyától az igazság hirdetésére és tanúsítására, s ezt vértanúság árán is képviselnie kellett. A szenvedés, a keresztség azóta is botrány (1Kor 1,23), mert nem tudják megérteni, hogy Isten hogyan illesztheti be tervébe a szenvedést. Jézus viszont azért is beszélt előre a szenvedéséről, hogy felvértezze tanítványait és főleg, hogy majd hitüket erősítse. Ő előre látta, hogy mi vár rá, a szenvedés és a halál nem érte váratlanul, s így jövődölése éppen úgy igazolták őt, mint csodái.

A következő szakasz tulajdonképpen önálló mondasok gyűjteménye, amelyek mind Krisztus követéséről szólnak. A 24-25. vers már előfordult a 10,38-39-ben, tehát dublettnak lehet tekinteni. A „tagadja meg magát” kifejezés csak itt olvasható. Az önmegtagadás itt nem jelent egyszerűen lemondást bizonyos földi javakról, hanem inkább azt fejezi ki, hogy lemondunk önmagunkról és vállaljuk Isten ránk vonatkozó akaratának teljesítését. Lukács azzal bővíti a mondást, hogy „mindennap” vegye fel a keresztségét, aki Jézust akarja követni. Itt még világosabb a mondás átvitt értelme és minden időkre kiterjedő érvénye. Jézust csak a keresztség vállalásával lehet követni. A keresztség nem a fizikai szenvedést jelenti, hanem az igazi evangéliumi magatartást, ahogy Jézust azt tanítványainak meghirdette és saját példájával bemutatta. Egész életét az Atya akaratának keresése határozta meg. Szenvetésében és halálában nem a gyötrelmek vállalása a döntő, hanem az, hogy abban is felismerte az Atya akaratát és el is fogadta. Küldetését emberi módon kellett teljesíteni. Tudta, hogy az Atya tervének végrehajtása nagyobb érték, mint a földi élet. Azért vállalta a vértanúságot is az igazság bemutatására. Az Atya akaratához való ragaszkodást döntő módon kifejezi az Olajfák-hegyén mondott imájában (Mk 14,34-35). Amikor követésében a keresztség vállalására szólít, akkor Isten akaratának föltétlen elfogadására hív.

A 26. vers azt fejezi ki, hogy a személy valódi és maradandó értéke felülmúlja az anyagi világot. A görög szó, a pszüché itt az ember én-jét, életét jelenti, és nem a lelkét platóni értelemben, mint a test ellentétét. Az üdvösségre hivatott embert csak Isten, a lét teljessége tudja boldoggá tenni, csak ő adhatja meg a lét biztonságát. Őhozzá pedig egyedül Jézus vezet el bennünket. A 27. vers Jézus második eljövételéről és a végítéletéről szól. A Zsolt 62,13 szerint: „Istené a hatalom, és tied, ó Uram, a kegyelem. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint”. Jézus erre hivatkozik az ítélet leírásában. Az angyalok végítéleti szerepéről már szólt a konkolyról mondott példabeszéd (13,36-43). A 28. vers mondása a magyarázók keresztje (Cruce interpretum): egyesek nem haltak meg, amíg „meg nem látják az Emberfiát, amint eljön országában”. Márk és Lukács az Isten országának eljövételét említik. A görögben ez áll: „nem ízelek meg a halált”, vagyis nem hálnak meg. A halál megízlelése a rabbinikus irodalomban is egyszerűen a halált jelenti (vö. még: Jn 8,52; Zsid 2,9). A 10,23 magyarázatánál már láttuk, hogy egyes egezeták a mondást Jeruzsálem pusztulására vonatkoztatják, ami bekövetkezett Kr. u. 70-ben. Ezt ugyanis Jézusnak még sok hallgatója megérthette, s ez is isteni ítéletnek számított, amely előre vetítette Jézus második eljövételét és dicsőségének nyilvánítását. Mások arra gondolnak, hogy Jézus már az egyház elterjedésével jön el dicsőségben, s mondása erre vonatkozik. Jézus színeváltozása – a következő szakasz eseménye – már elővételezi Jézus világégi dicsőségét. Feltámadása is eszkatologikus dicsőséges esemény. Mindezeknek az „ott állók közül némelyek” tanúi lehettek. Jézus nemcsak a világ végén jön el dicsőségben, hanem már feltámadásában beöltözik istenfiúi dicsőségébe és ő az ura Isten országának, amely az evangélium hirdetésével kibontakozik.

Jakubinyi György

Gyermek, szülő, nevelés (22.)

Zsebpénz: igen vagy nem?

Mikor kezdjük zsebpénzt adni?

Elkezdhetjük azzal, hogy adunk a gyermeknek egy kis pénzt arra, hogy vegyen egy-két apróságot az iskolai felszereléséhez: tehát mondjuk hatéves kora körül. Kilenc-tíz éves kora körül mindenképpen szükséges a zsebpénz. Tizenkét éves kora után pedig elkerülhetetlen. Igazából nincs egyértelműen meghatározható pontos időpont. Minden attól függ, hogy a gyermek mennyire mutat érdeklődést a pénz iránt. Van, aki már 4-5 éves kora körül alkalmas zsebpénz kezelésére, más csak 7-8 vagy 9 évesen.

Mennyit adjunk?

Abból a kevés kutatásból, amit ezzel a témával kapcsolatban végeztek, az derül ki, hogy a hat és tizennégy év közötti gyermekek átlagban havi ötszáz forint körül kapnak zsebpénzt, és ez a kor függvényében emelkedik: a hat-nyolc éves korig kétszáz forintról a 12-14 éves kora nyolcszáz - ezer forintig. Ritkán beszélhetünk rendszeresen adott pénzről. A szülőknek csak 20 %-a ad a gyermekének fix heti vagy havi zsebpénzt, 44 %-pedig egyáltalán nem ad semmit. A „mennyi”-vel kapcsolatban el kell mondani: nem helyes, hogy a gyermeknek több pénze legyen, mint a többieknek, mert ez azt a veszélyt rejt magában, hogy matricával vagy fagyival „megvásárolja” őket, és a társai nem saját magáért, hanem a pénzért fogják szeretni. Márpedig, ha ez a magatartás egy felnőtt esetében szégyenletes, akkor egy gyermeknél egyenesen romboló, mert így az önbizalma nem belülről fog fakadni, hanem egy külső dologból, a pénz birtoklásából.

Hogyan adjuk?

Ne jutalomként kapja a gyermek a pénzt. Sokkal jobb, ha „heti fix”-ként kapja (ne havonta, mert a hónap túl hosszú időszak), mintha egy jó jegyért vagy valamilyen elvégzett munka jutalmaként kapja.

„Kifizetni” a kötelességet megalázó; a jóságot nem lehet borralalóval megfizetni. Ha fizetünk azért, amikor a kötelességet teljesíti, akkor a végén a gyermek mindent csak azért fog csinálni, hogy kapjon érte valamit. A pénzt soha ne használjuk zsarolásra: „kapsz száz forintot, ha megeszed a levest, ha beveszed az orvosságot...” A zsarolásnak semmiféle nevelő hatása nincs, és megakadályozza a határozott és önálló személyiség kifejlődését.

Akkor hogyan is adjuk? Heti „fizetesként”. Legfőképpen pedig úgy adjuk, hogy ne neveljük a gyermeket pénzsóvárgásra. Soha ne szalasszunk el semmilyen alkalmat, hogy megértessük vele, hogy a pénz nem minden. A pénzen lehet ennivalót venni, de étvágyat azt nem; lehet házat venni, de igazi otthont nem; lehet örömteli pillanatokat venni, de boldogságot nem...

Ha kihasználunk minden alkalmat arra, hogy a pénz relatív értékéről beszéljünk, lassan a gyermek is meg fogja érteni, hogy a pénz nem az emberi élet központja. Nagy, fontos és hasznos felismerés lesz ez. Még konkrétan:

1. Ne vegyünk meg mindent a gyermeknek, amit csak akar. A fontosabb tárgyak esetében sem kell azonnal megvásárolni amit kér. A gyermeknek ki kell fejleszteni a vágyakozás képességét is.
2. Ha még a hét vége előtt elfogy a zsebpénze, ne adjunk neki utánpótlást.
3. Azzal ne büntessük, hogy megvonjuk tőle a zsebpénzt, mert így kialakulhat benne a pénz utáni túlságos vágya.

4. Azt meg lehet engedni, hogy legyen bankszámlája. A takarékpénztár gondosabb kezelést igényel, mint a malacpersely, tehát nevelési szempontból is hasznosabb lehet. Ennek segítségével a gyermek megtanulhatja, hogy tisztelje a pénzt, és ne csak a munkával, és az erőfeszítésekkel kapcsolja össze, hanem a gondolkodással is.
5. A kisgyermekkel még egyeztetni kell a kiadásokat, de a nagyobbaknak hagyjunk nagyobb önállóságot, hogy megmaradjon a bizalmuk, és fokozatosan kialakuljon az önállóságuk ebben is.
6. Mutassuk meg a gyermeknek, hogy élnek közöttünk szegények is, és mindannyiunknak oda kell rájuk figyelnünk.
7. A pénzzel kapcsolatos nevelésben is a példának van a legnagyobb hatása: mutassunk példát mértékletességben és józanságban, a pénz megfelelő értékelésében: kitűnő szolgálat, de nagyon rossz gazda.

Mit mondjunk a gyermeknek, hogy megfelelőképpen viszonyuljon a pénzhez?

Először is mondjuk meg neki, hogy semmi, amit használ, és amit élvez, nem jár neki eleve, hanem valakinek a munkájába és fáradságába került.

Igen: mi is rögtön rádőbbenünk, hogy a dolog nem is olyan egyszerű. A mai világban minden afelé viszi a gyermekeket, hogy könnyű és áldozatok nélküli dolognak vegyük az életet: megnyomunk egy gombot, és felkapcsolódik a villany, elforgatunk egy tárcsát, és a lakásban meleg lesz...

Nem akarunk visszatérni a gyertyához, a favágáshoz és a kútról hozott vízhez, de mindenképpen ránevelhetjük a gyermeket, hogy mértékkel és tisztelettel használja ezeket a kényelmi dolgokat, tudván, hogy áruk van és nem pottyantak csak úgy az ember ölébe.

Elmesélhetjük a gyermekünknek a következő rövid, ám annál bölcsőbb történetet.

Egy nap egy gyermek megkérdezte a mesterétől:

- Mester, te mit gondolsz a pénzről?
- Nézz ki az ablakon – válaszolt a mester. – Mit látsz?
- Látok egy asszonyt egy kisgyermekkel, egy sekeret, amit két ló húz és egy földművest, aki a piacra megy.
- Jó. És most nézz bele a tükörbe. Mit látsz?
- Hogyhogy mit látok, mester? Természetesen magamat.
- És most gondolkodj el ezen: az ablak is üvegből van, és a tükör is. Egy egészen vékony ezüstréteg a különbség... és az ember már nem látja a többieket, hanem csak saját magát. A pénz kétélű fegyver: sokat segíthet, de mindent el is ronghat.

Mondjuk el azt is a gyermeknek, hogy a pénzsóvárgás súlyos rabszolgaságot jelent. Egy nap egy holló repült az ég felé, szájában egy darab hússal. Húsz másik eredt a nyomába, és megtámadták. Végül a holló kiengedte a szájából a húsdarabot. Az leesett a földre, az üldözői pedig nagy sikolyok közepette rávetették magukat. Akkor a holló azt mondta: „Milyen béke van most! Az egész ég az enyém! A szegénység mellett mindig ott van társnak a szabadság.

Végül magyarázzuk el a gyermeknek, hogy nem kaphat meg mindent, amire vágyik. Választania kell, fontossági sorrendet és olyan értékrendet kell felállítania, melyben a valóban fontos dolgok vannak az első helyen, és a haszontalanok és élvezeti cikkek az utolsón. Ennek érdekében nekünk, szülőknek is olyan életmódot és stílust kell folytatnunk, amelyek például szolgálhatnak: nehéz a pénz megfelelő használatára nevelni, ha közben a családban mindig a legdrágább és a legutolsó divat szerinti ruhákat, cipőket, vesszük meg...

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Emlékeztető nyírek

Négy nyírfa jelzi a bokros aljban: itt állt egyszer egy fiatal nyír, az elődjük. A közelében vadrózsabokor meg galagonya, már vénülön az ágak, de a heves-nyár feketére, meg tűzpirosra érlelte gyümölcseit. Bandukolok a bukó nap sápadó fényében, amely rövidesen lángvörösen verdesi a sűrűséget. Lentebbről jöttem, vaddisznóátjárós erdőrészből, ahol vadonatúj magaslesen tájékozódttam: mi maradt a vakmeleg nyári hetekből? Sok perzselt fa, meg néhány behorpadt hasú süllyedő vad, vadászoknak sem öröme...

A nyírfák ismerősen integetnek. A négy nyír. Az egyiknek dereka kissé megroppant, de állnak egymás mellett, mint a mesében, vagy balladában a káponavirágok.

Akkor volt a legkisebb a negyedik gyerek, amikor még a fiatal nyír állt itt, amely a következő évben kapuként hajolt át az ösvényen, és súgta: *Nyitva van az aranykapu, csak menjetek rajta...* Négy hónapos kisfiam a nyír alatt aludt a vadrózsa közelében – hordozható, könnyű székecskében. A látvány a festegető napfényben, erdők végtelenségében maga az élet születés-rejtélye, amelyről a népdal ezt mondja: *Nem anyától lettél, rózsafán termettél.* Szagos müge-tömjén illatozta, meg kék színű sziszvirág környékezte a tisztást, napvirág is nyílt azon a nyáron bőségesen...

Az erdei idill, akkor még négy gyerek csivitelése, feleségem mindig biztos tekintete a mitévőkre nekem a megnyugtató tudat volt, meghitt magasságban a derű, és elfogadtatta: nem csupán a reggeli, hanem a nappali fák is erősek...

Akkor alvó kisfiunk azóta felnőtt, de a „gyerekkor nyugodt sűrűje” mintha tovább kísérné.

A négy emlékeztető nyírfánál arra gondolok: az alkonyati fák is lehetnek erősek, a régi hang ugyan már visszafogott, a látás lazult, de egy-egy ilyen pontját az útnak nem lehet elfelejteni, miként a magas ég csillagait sem.

Kövek és fák. Ha figyelemmel pásztázod az útba eső erdőrészeket érzed igazán, mennyire egységes a világ. Ahogyan hit, tudomány, művészet nem szakíthatók el egymástól anélkül, hogy a lélek ne sérülne, a völgyáratban is egymást keresik kövek és fák; nélkülük nincs a helynek szakralitása. Mert mi egy kő? Ott hever évmilliók óta, ahová a vulkánérő lökte, merevítette, s legfeljebb az idő beavatkozó karja tovább mozdította csuszamlással, vízzel, széllal. Most bükkfa szorul hozzá, fiatal, szökekérgű bükk, mintegy belenőve a vasizmú andezitbe. Legalább így látod, de közelről lehet másként: a hatalmas köelem támasztja a fát, ne düljön ki orkáns időkben. Vélend elemek vetélkedésének a látványt: ki kit – illetve mi mit akar kiszorítani? A fa győz meg: testvérül született a kőnek, tehát kölcsönös a kapaszkodásuk. Mégis: az élő a győzedelmes, az éveken túljutó, még ha évmilliók nem adatnak is neki. Talán a kő azért van, hogy emlékeztessen: fát dajkáltam, nem többlet-létemmel, hanem kő-lényegemmel, ami a világ szerkezetéből nem hiányozhat, hogy megmaradjon rajta a teremtés boldog nyoma, és a visszahívásé. Goethe írja: *Kezdet és Vég halhatatlan / egység, fond csak össze, fond! / Röppenj tova még gyorsabban, / mint ők, te a tárgyakon!*

hírek információk

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának utolsó előadására szeptember 3-án, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében.

Az est témája: Szegettkő a szobrászatban. Az előadást Brzózka Marek DLA szobrászművész tartja.

~~~~~  
Szeptember 4-én elsőpéntek lesz, a Dómban a 18 órai szentmise után a Jézus Szíve litánia közös elmélkedésére várják a híveket.  
~~~~~

A Dóm Művészeti Szalon bérleten kívüli előadásaként szeptember 4-én, pénteken 19 órakor Géza '80 címmel Für Anikó és Hrutka Róbert zenés színházi estjét láthatja a közönség a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A műsor a 80 éves Bereményi Géza verseiből, dalszövegeiből és prózarészleteiből válogat. A szövegekhez Cseh Tamás, Hrutka Róbert, Dész László és Másik János zenéi kapcsolódnak. Az est közreműködője Für Anikó Jászai Mari-díjas színművész, érdemes művész, a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja, valamint Hrutka Róbert Artisjus- és Fonogram-díjas zenész, zeneszerző, énekes és producer. Az előadásra egyetlen alkalommal, szeptember 4-én kerül sor. A jegy ára a Dóm Művészeti Szalon bérlettelajdonosainak 5.000 forint, egyéb esetben 7.500 forint. Utóbbi online is megvásárolható a jegy.hu felületén.

~~~~~  
**Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szeptember 8. és 12. között rendezi meg a hagyományos Mária Napokat. A programsorozat eseményeit a következő számunkban közöljük részletesen.**

~~~~~  
A Gál Ferenc Egyetem központi tanévnyitó ünnepségét szeptember 14-én, hétfőn 11 órakor tartja. A Veni Sancte szentmisét a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrálja.
~~~~~

A Szeged-Csanádi Egyházmegye első püspöke tiszteletére, Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódva szeptember 22. és 30. között újra megrendezésre kerül a Szent Gellért Komolyzenei Fesztivál a Dómban. A fesztivál szeptember 21-én egy jótékonysági koncerttel kezdődik, majd szeptember 22-én Haydn, Mozart és Brahms műveivel nyílik meg. (Folytatás a következő hasámban.)

Szeptember 24-én, Szent Gellért ünnepén Két velencei, Antonio Vivaldi és Szent Gellért címmel hangversenyt rendeznek, amelyen Tóth Mónika hegedűművész és a Szent Gellért Barokk Zenekar lép fel. A programban további kamara- és zenekari koncertek szerepelnek neves magyar és külföldi előadókkal, köztük Boros Misivel, valamint a fesztiválon első alkalommal bemutatkozó szegedi fiatal tehetségekkel. A zenei programok mellett szeptember 26-án tudományos előadások is várják az érdeklődőket a Gál Ferenc Egyetemen, a zene és a tudomány kapcsolatáról.

~~~~~  
Különleges kezdeményezést indított a szegedi Szent Miklós Plébánia. A Munkácsy utcában található, több mint kétszáz éves felsővárosi kálvária-szoborcsoportot magánszemélyek, családok és közösségek egy-egy hétre örökbe fogadhatják. Az örökbefogadók a műemlék környezetének rendben tartását, szükség esetén a gyomlálást, valamint a kerítésen elhelyezett vázákba friss virág biztosítását vállalják. A gondozási időszak március 15. és november 15. között tart. Az örökbefogadási lehetőségre a Szent Miklós Plébánián lehet jelentkezni. A késő barokk szoborcsoport Szeged egyik régi, ma is meglévő egyházművészeti emléke.

~~~~~  
Az Adoratio Szeged csoport szervezésében idén is megrendezik a 168 órás szentségimádást, amely szeptember 20-án, vasárnap 19 órakor kezdődik, és szeptember 27-én, vasárnap 19 óráig tart a Szent József-templom kápolnájában. A szentségimádás egy héten át, éjjel-nappal folyamatosan zajlik. A szervezők azok jelentkezését várják, akik szívesen vállalnak egy-egy órás imaszolgálatot, hogy a hét minden órájában biztosítva legyen a folyamatos jelenlét. A szentségimádásra természetesen bárki bekapcsolódhat, előzetes jelentkezés nélkül is. Az óránkénti szolgálatra jelentkezni, valamint további részletekről tájékozódni a www.adoratio-szeged.hu/168 oldalon lehet.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.